

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1102 ²	Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως (Ἰω. 3,13-17) 7 Σεπτεμβρίου 2014 (2004)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Τί εἶνε Θεός;

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. 3,15)

Ἀκούσατε, ἀγαπητοί μου, τὸ σημερινὸ εὐ-
αγγέλιο; Μᾶς μίλησε γιὰ ἐκεῖνον ποὺ κα-
τέβηκε καὶ ἀνέβηκε· κατέβηκε στὰ κατώτερα
βάθη, στὸν ἄδη, καὶ ἀνέβηκε στὰ μεγαλύτε-
ρα ὕψη, στὸν οὐρανό· μᾶς μίλησε γιὰ τὸ Θεό.
Ἄλλὰ **τί εἶνε Θεός;**

Ὑπῆρχε, λένε, ἓνας βασιλιᾶς ποὺ τὸν βασά-
νιζε ἡ σκέψι «τί εἶνε Θεός;». Κάλεσε ἓνα μεγά-
λο σοφὸ καὶ τὸ ρώτησε· –Τί εἶνε Θεός; Ἐκεῖ-
νος ζήτησε τρεῖς μέρες προθεσμία. Κλείστη-
κε κι ἄρχισε νὰ μελετᾷ. Μὰ στὶς τρεῖς μέρες
δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ δώσῃ ἀπάντησι. Παρου-
σιάστηκε στὸ βασιλιᾶ καὶ ζήτησε παράτασι
ἄλλες τρεῖς μέρες. Τοῦ ἔδωσε, ἀλλὰ καὶ πά-
λι τίποτα. Ζήτησε πάλι καὶ πάλι παράτασι, μὰ
τὸ ἴδιο. Ὁσοποῦ ἀπελπισμένος παρουσιάζεται
καὶ λέει· –Βασιλιᾶ μου, δυστυχῶς **κανεὶς δὲν
μπορεῖ νὰ δώσῃ ἀπάντησι στὸ ἐρώτημά σου.**

Τί εἶνε Θεός; Ἀδυνατεῖ ν' ἀπαντήσῃ ὁ πε-
περασμένος νοῦς τοῦ ἀνθρώπου· δὲν μπορεῖ
τὸ μικρὸ του μυαλουδάκι νὰ συλλάβῃ τὴν ἔν-
νοια τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀπειρο θεότητα, **τὸν ἀπει-
ρον Νοῦν.** Ὅσο μπορεῖ ἓνα ποτήρι νὰ χωρέ-
σῃ τὸ νερὸ τοῦ ὠκεανοῦ, ἄλλο τόσο μπορεῖ
καὶ τὸ μικρὸ μας μυαλὸ νὰ χωρέσῃ τὸν ὠκε-
ανὸ τῆς θεότητος, τὴ θεία σοφία.

Πάνω σ' αὐτὸ ὑπάρχει ἓνα ἀνέκδοτο. Κά-
ποιος, ποὺ τὸν βασάνιζε τὸ ἐρώτημα «τί εἶνε
Θεός;», ἔσυρε τὰ βήματά του στὴν ἀκρογια-
λιά. Βλέπει ἐκεῖ ἓνα παιδάκι νὰ κἀνῃ μὲ τὰ
χεράκια του ἓνα μικρὸ λάκκο καὶ μὲ τὸ κου-
βαδάκι του νὰ φέρνῃ καὶ νὰ ρίχνῃ μέσα νερὸ
ἀπὸ τὴ θάλασσα. –Τί κάνεις ἐκεῖ, παιδί μου;
ρωτάει. –Νά, προσπαθῶ ν' ἀδειάσω μέσα ἐδῶ
τὴ θάλασσα. –Μὰ αὐτὸ εἶνε ἀνοησία. –Ἄν αὐ-
τὸ εἶνε ἀνοησία, λέει τὸ παιδάκι, πόσο μᾶλλον
ἀνοησία εἶνε νὰ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος πὼς μπο-
ρεῖ νὰ χωρέσῃ στὸ μικρὸ μυαλό του ὁ ὠκεα-
νὸς τῆς θεότητος;... Τὸ παιδάκι ἦταν ἄγγε-

λος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἓνας ἀπὸ τοὺς
μεγάλους πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ
ὁποίου ἐγὼ ἀναξίως φέρω τὸ ὄνομα (ὁ ἱερός
Αὐγουστίνος).

Ὅστε λοιπὸν κανεὶς δὲν θὰ μπορέσῃ ν' ἀ-
παντήσῃ στὸ ἐρώτημά μας; Ἄλλὰ τὴν ἀπάν-
τησι ποὺ δὲν μποροῦν νὰ δώσουν οἱ σοφοὶ
τοῦ κόσμου, τὴ δίνει τὸ Εὐαγγέλιο, ποὺ δυσ-
τυχῶς ἐμεῖς δὲν τὸ διαβάζουμε. Τί λέει τὸ
Εὐαγγέλιο, τί ἀπαντᾷ στὸ ἐρώτημά μας; Ἀνοῖ-
ξετε καὶ ψάξτε στὶς ἐπιστολὲς τοῦ εὐαγγελι-
στοῦ Ἰωάννου· θὰ βρῆτε ἐκεῖ τὴν ἀπάντησι. Ἐ-
κεῖ, μέσα σὲ τρεῖς λέξεις –τί μεγαλεῖο!– κλεί-
νει ὅλο τὸ νόημα καὶ λέει: **ὁ Θεὸς εἶνε ἀγάπη,**
«ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ» (Ἰω. 4,8,16).

Ὁ Θεὸς εἶνε ἀγάπη! Ἄν ρίξουμε, ἀγαπητοί
μου, μιὰ ματιὰ στὴ φύσι, στὸν ἄνθρωπο, καὶ
στὴν ἱστορία, θὰ δοῦμε τὴ μεγάλη ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ. Ἡ **φύσις** καὶ ὅλο τὸ σύμπαν κατασκευά-
στηκε ἀπὸ τὸ Θεό, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦ-
λος· **«Πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ
δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός»** (Ἐβρ. 3,4)· τὸ σπί-
τι ἔχει τὸν κατασκευαστή του, καὶ ὁ κόσμος ἔ-
χει τὸν Κτίστη του. Ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν
κόσμο ἀπὸ ἀγάπη, τὴν ὁποία ἀκόμη πιὸ καθα-
ρὰ βλέπουμε ἂν ἐξετάσουμε τὸν ἑαυτὸ μας, τὸν
ἄνθρωπο. Εἶνε τὸ ἀριστούργημα τῆς θείας δη-
μιουργίας, ἓνας μικρόκοσμος, θαῦμα θαυμά-
των. Ὁ Θεὸς τὸν ἔβαλε νὰ κατοικήσῃ σ' αὐτὸ
τὸν πλανήτη μὲ τὰ ζῶα, τὰ πουλιά, τὴ θάλασσα
καὶ τὰ ψάρια γιὰ τὴ συντήρησί του. Ὅλα μᾶς τὰ
ἔδωσε· καὶ προπαντὸς ἡ ἀγάπη τοῦ μᾶς ἔδω-
σε τρία δῶρα· τὸν ἀέρα ποὺ ἀναπνέουμε κά-
θε στιγμὴ, τὴ βροχούλα ποὺ ποτίζει τὰ πάντα,
καὶ τὸν ἥλιο ποὺ φωτίζει, θερμαίνει καὶ ζωο-
γονεῖ. Χωρὶς αὐτὰ θὰ ἔπαυαν νὰ ζοῦν καὶ ζῶα
καὶ φυτὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος. Τὴ μεγαλύτερη ὁμως
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τὴ δείχνει ἡ **ἱστορία.** Κοιτάξ-

τε τί ἔκανε ὁ Θεὸς χάριν τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν τὸ λέω ἐγώ, τὸ εἶπε τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο· «*Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον*» (Ἰω. 3,16). Θυσίασε τὸ μονάκριβο Παιδί του!

Πῶς νὰ σᾶς δώσω, ἀδελφοί μου, νὰ ἐννοήσετε τὴ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Ἦθελα νὰ ἔχω λίγη ἀπὸ τὴν εὐγλωττία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἄν κάποιος ἀπὸ σᾶς εἶνε πατέρας κ' ἔχη μονάκριβο παιδί, μπορεῖ θὰ μὲ νιώσει. Σὺ πατέρα μὲ τὸ μοναχοπαιδί, πού τ' ἀγαπᾶς τόσο ὥστε τὴ νύχτα πού κοιμᾶται βάζεις τ' αὐτί σου στὸ στήθος του καὶ παρακολουθεῖς τὴν ἀναπνοή του, ἂν σοῦ ἔλεγαν, ὅτι ὁ πιὸ θανάσιμος ἐχθρὸς τῆς οἰκογενείας σας κινδυνεύει, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ σωθῆ ἂν ἀνοίξης τὴ φλέβες τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ θυσιάσης, σὲ ρωτῶ, πατέρα, θὰ τὸ ἔκανες; Ἦ, ἀδελφοί μου, αὐτὸ ἔκανε ὁ Θεός· **θυσίασε τὸν Υἱό του τὸν ἀγαπητὸ** γιὰ μᾶς τοὺς ἐχθρούς του πού παρακούσαμε τὸ θέλημά του. Πάνω στὰ βουνὰ ὕστερα ἀπὸ μιὰ μάχη ἕνας στρατιώτης, βαρεῖα πληγωμένος, ξεψυχοῦσε. Ἦθελε νὰ γράψῃ γιὰ τελευταία φορὰ δυὸ λέξεις στὸ πιὸ ἀγαπημένο πρόσωπο, στὴ μανούλα του. Κανεῖς δὲν ἦταν κοντά του νὰ τὸν βοηθήσει. Μελάνι δὲν εἶχε· εἶχε μόνο τὸ αἷμα του, πού ἔτρεχε ἄφθονο ἀπὸ τὴν πληγή του. Πῆρε ἕνα χαρτί, βούτηξε τὸ δαχτυλάκι του στὸ αἷμα καὶ ἔγραψε· «Μανούλα, σ' ἀγαπῶ». Ὅταν πέρασαν οἱ στρατιῶτες καὶ μάζεψαν τοὺς νεκρούς, βρῆκαν καὶ τὸ χαρτάκι αὐτὸ καὶ τὸ ἔστειλαν στὴ μάνα του. Εἶχε πολλὰ ἀποδείξεις ἢ μανούλα του ὅτι ὁ γυιὸς τῆς τὴν ἀγαπᾶ· ἀλλὰ ἢ πιὸ μεγάλη, ἢ πιὸ ἐμπρακτὴ ἀπόδειξι, ἦταν αὐτὸ πού κρατοῦσε στὰ χέρια τῆς· «Μανούλα, σ' ἀγαπῶ». Κ' ἐμεῖς ἔχουμε πολλὰ ἀποδείξεις ὅτι μᾶς ἀγαπᾶ ὁ Θεός· ἀλλὰ ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ στὸ σταυρὸ εἶνε ἢ πιὸ τρανὴ ἀπ' ὅλες. Ἐκεῖ ἔγραψε ὁ Θεὸς μὲ τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ του· «**Παιδί μου, σ' ἀγαπῶ**».

Ἡ ἀγάπη ὅμως τοῦ Θεοῦ γεννᾶ, ἀγαπητοί μου, ὑποχρεώσεις γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Πρέπει **κ' ἐμεῖς νὰ δείξουμε τὴν ἀγάπη μας**. Ἡ ἀγάπη εἶνε ἢ βασίλισσα πού σέρνει τὸ χορὸ τῶν ἀρετῶν.

Ἄν πάρουμε μιὰ πέτρα καὶ τὴ ρίξουμε σὲ μιὰ λίμνη, θὰ σχηματισθοῦν κύκλοι· κύκλοι μικροί, μεγαλύτεροι, ἀκόμη πιὸ μεγάλοι, πού θὰ φθάνουν ὡς τὶς ὄχθες τῆς λίμνης. Ἔτσι καὶ **ἡ ἀγάπη ἔχει κύκλους - κύκλους**. Πρῶτος κύκλος· νὰ ἀγαπήσουμε τὴν **οἰκογένειά** μας, τὴ μανούλα μας. Κανεῖς δὲν γεννήθηκε ἀπὸ βρά-

χο· αὐτὴ μᾶς ἔφερε στὸν κόσμο, θυσιάστηκε γιὰ μᾶς. Γι' αὐτὸ μαρμαρωμένο τὸ χέρι πού θὰ σηκωθῆ νὰ δεῖρῃ τὴ μάνα! Ν' ἀγαπήσῃ ἢ σύζυγος τὸ σύζυγο, ὁ ἄντρας τὴ γυναῖκα «*καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν*» (Ἐφ. 5,25). Τώρα δυστυχῶς, γιὰ ἀσήμαντὴ αἰτία, χωρίζουν καὶ διαλύονται οἰκογένειες. Ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας μας ν' ἀγαπήσουμε τοὺς **διδασκάλους** μας· διότι ἐὰν τὸ ζῆν τὸ χρωστοῦμε στοὺς γονεῖς μας, τὸ εἶ ζῆν τὸ χρωστοῦμε στοὺς διδασκάλους μας. Πέρα ἀπὸ αὐτοὺς πρέπει νὰ ἀγαπήσουμε τὸν εὐρύτερο κύκλο, τὴν **πατρίδα** μας, καὶ μάλιστα ὅταν ἢ πατρίς αὐτὴ εἶνε ἢ Ἑλλάς. Ἀγαπᾶτε, ἀδελφοί μου, τὴν Ἑλλάδα μας, τὴ μαρτυρικὴ αὐτὴ χώρα, πού ἔδωσε ἑκατόμβες θυμάτων γιὰ τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά. «*Μητρόσ τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἢ πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι*» (Ἡ γνώμη τοῦ Σωκράτους περὶ πατρίδος· Πλάτωνος Κρίτων 12).

Ἀγάπα λοιπὸν τὴν οἰκογένειά σου, τοὺς διδασκάλους σου, τὴν κοινωνία καὶ τὴν πατρίδα σου· ἀλλὰ ἀκόμα περισσότερο ἀγάπα τὴν **Ἐκκλησία**, τὸν παπᾶ μὲ τὰ τριμμένα ράσα, πού τόσο συνετέλεσε στὴν ἐλευθερία μας. Ἡ Ἐκκλησία μὲ τὰ σχολεῖα μᾶς συγκράτησε, διαφύλαξε τοὺς θησαυροὺς τοῦ πνεύματος καὶ καλλιέργησε τὴν ἰδέα τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Ἄν δὲν ἦταν οἱ παπαδες, κόκκινο φέσι θὰ φορούσαμε σήμερα.

Ἄλλὰ παραπάνω ἀπ' ὅλα, ἀγαπητοί μου, πρέπει νὰ ἀγαπήσουμε τὸ **Θεό**. Δυστυχῶς στὰ χρόνια μας ἢ ἀγάπη αὐτὴ ἐξέλιπε. Ποιὰ ἢ αἰτία τῆς ἀδιαφορίας πρὸς τὸ Θεό; Ἡ **ἀμαρτία**. Τὸ εἶπε ὁ Κύριος· «*Διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἢ ἀγάπη τῶν πολλῶν*» (Ματθ. 24,12). Naί, ἀδελφοί μου, ἢ ἀμαρτία, καὶ ἰδιαιτέρως ἢ ἀμαρτία τῆς **βλασφημίας** πού ἀκούγεται παντοῦ· μέσα στὸ σπίτι, στοὺς δρόμους, στὶς πλατεῖες, στὴν ἀγορά, καὶ στὸ στρατό.

Ἀδελφοί μου, σᾶς ὑπογράφω συμβόλαιον· ἐὰν ὁ λαὸς πάψῃ νὰ βλαστημᾷ, τίποτα δὲν ἔχουμε νὰ φοβηθοῦμε· ἢλεκτρικὸ σύρμα θὰ γίνουν τὰ σύνορά μας καὶ ὅποιος τ' ἀγγίζει θὰ τινάζεται στὸν ἀέρα! Γράψτε το παντοῦ καὶ ἰδίως στὶς καρδιές σας· ἂν θέλουμε νὰ δοῦμε ἡμέρες εἰρήνης, πρέπει **νὰ λείψῃ ἢ βλασφημία** ἀπὸ τὸν τόπο μας. Τότε ἢ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ θὰ βασιλεύῃ παντοῦ καὶ θ' ἀκούγεται μιὰ ἀπέραντὴ δοξολογία στὸν Κύριο· ὄν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**